

РЕШЕНИЕ

№ 1410

гр. София, 27.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12819** по описа за **2019** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 208 и сл. АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ж. Я. П. от [населено място] срещу Решение без номер и дата, постановено по НАХ дело №19473/2018 г. по описа на СРС, НО, 23-ти състав с което е потвърдено Наказателно постановление №17-4332-029380 от 02.02.2018 г., издаденото от Началник сектор към СДВП, отдел Пътна полиция. Със същото на касатора на основание чл.178е ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева за нарушение на чл.15, ал.7 ЗДвП. Касаторът твърди, че решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Счита, че съдът неправилно е приел, че е осъществен състава на приетата за нарушена правна норма, тъй като не е доказано, че мястото, на което е бил паркиран автомобила е било зелена тревна площ или градина. Иска отмяна на решението и на потвърденото с него НП.

Ответникът по касационната жалба Началник сектор към СДВП, отдел Пътна полиция, не е изразил становище по същата.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на въззивния съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е ОСНОВАТЕЛНА, макар и не по изложените от касатора съображения..

С Наказателно постановление №№17-4332-029380 от 02.02.2018 г., издаденото от Началник сектор към СДВП, отдел Пътна полиция на касатора на основание чл. 178е ЗДВП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева за нарушение на чл.15, ал.7 ЗДВП за това, че на 14.05.2017 г. около 15.55 ч. в [населено място],[жк], на [улица], зад бл. №2, като водач на личния си автомобил „Ауди А6“ с рег. [рег.номер на МПС] е паркирала изцяло в тревните площи.

На основание събраните в хода на съдебното производство доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на НП. Спазени са изискванията на чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН, тъй като и двата акта съдържат всички задължителни реквизити. СРС е приел, че макар описанието на нарушението да е лаконично е достатъчно ясно и конкретно, като словесното му описание съответства на дадената правна квалификация. От приложената снимка и показанията на разпитания свидетел СРС е приел, че е осъществен състава на приетата за нарушена правна норма. Установено е, че автомобилът е бил паркиран и в него не е имало водач, както и че мястото представлява тревна площ, градинка в междублоковото пространство, чието предназначение не е за паркиране на автомобили. Изложил е съображения, че ЗДВП не изисква градините и тревните площи да бъдат специално обозначени по някакъв начин. Следователно нарушението е доказано и за неговото извършване правилно е определена съответната санкционна норма на чл.178е ЗДВП, която разпоредба в относимата и към момента на извършване на нарушението редакция предвижда наказание от 50 до 200 лева. СРС е счел, че наложената глоба е в справедлив размер от 200 лева, тъй като това не е първото такова нарушение на лицето, при което поведението на водача е обществено неприемливо. При тези мотиви и излагайки съображения за липса на предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН, СРС е потвърдил НП.

Настоящият състав на касационната инстанция намира обжалваното решение за постановено при напълно изяснена фактическа обстановка. В съответствие със събраните по делото доказателства е изводът на районния съд за доказаност, съставомерност и правилна квалификация на деянието. Направените в акта констатации не са опровергани от доказателствата по делото. Правилно съдът е преценил доказателствения материал по делото, като въз основа на извършения анализ на същия обосновано е приел, че по безспорен и категоричен начин се установява вмененото на жалбоподателя нарушение.

Приетата за нарушена разпоредба на чл.15, ал.7 ЗДВП предвижда забрана за преминаването и паркирането на пътни превозни средства в паркове, градини и

детски площадки в населените места извън обозначените за това места. В процесния случай в АУАН и в НП е описано, че МПС е било паркирано в тревните площи зад бл.№2 в[жк]в [населено място]. Това е видно и от приложената към преписката снимка, която не е оспорена от нарушителя. Нещо повече, самата тя в даденото сведение е признала за извършеното нарушение, като е обяснила защо го е извършила. Няма данни и не се твърди от нея мястото, на което е била паркирала да е било обозначено за това. Следователно правилно СРС е приел, че именно наказаното лице е било паркирало собственото си МПС на описаното място. Спорният момент, с оглед наведените в касационната жалба доводи, е дали мястото, на което е било паркирано МПС, попада в обхвата на забранените с приетата за нарушена норма места за паркиране. В тази връзка СРС е приел, че същото представлява тревна площ, градинка в междублоковото пространство, чието предназначение не е за паркиране на автомобили. Изложил е съображение, че съгласно ЗДвП не е необходимо градините или тревните площи да бъдат специално обозначени по някакъв начин.

Настоящият съдебен състав приема, че мястото на нарушението попада в обхвата на приетата за нарушена правна норма на чл.15, ал.7 ЗДвП. Това е така, защото в ЗДвП няма легално определение за градини по смисъла на този закон. Предвид това понятието за „градина“ следва да вземе предвид разпоредбата на чл.61 ЗУТ, която урежда озеленени площи, обединени в зелена система в териториите на общините. Предвид това следва да се приеме, че тревните площи от междублоковите пространства попадат в това понятие и след като не е установено, че са обозначени за паркиране, то такова в тях е забранено с разпоредбата на чл.15, ал.7 ЗДвП.

Както правилно е приел и СРС за това нарушение приложимата санкционна норма е именно тази на чл.178е ЗДвП. Предвид изложеното се налага изводът, че от събраните по делото доказателства безпротиворечиво е установено авторството на нарушението, както и съставомерността му, а същото е и правилно квалифицирано, като съответна на правната му квалификация е и приложената санкционна разпоредба.

Не се споделя изводът на СРС обаче, че наложения максимален размер на санкцията е правилно определен. Необосновани, предвид събраните в хода на съдебното следствие доказателства, са изводите му, че това не е първото констатирано нарушение на водача по този текст. Вярно е, че в приложената към преписката справка картон за водач е описано още едно такова, но от една страна то е за извършено нарушение на същата дата, а от друга – издаденото НП е обжалвано и няма данни за резултат. Предвид това не може да се приеме, че е установено отегчаващо вината обстоятелство, основание за определяне на наказанието в максимален размер. Други отегчаващи обстоятелства не са изложени в НП, при което и съобразявайки разпоредбата на чл.27, ал.2 ЗАНН настоящият съдебен състав приема, че наложеното наказание е завишено. Това налага отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде изменено в частта относно размера на наложената глоба, като същата бъде намалена в минимално предвидения в санкционната разпоредба размер от 50 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.1 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение без номер и дата, постановено по НАХ дело №19473/2018 г. по описа на СРС, НО, 23-ти състав с което е потвърдено Наказателно постановление

№17-4332-029380 от 02.02.2018 г., издаденото от Началник сектор към СДВП, отдел Пътна полиция и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление №17-43320029380 от 02.02.2018 г., издаденото от Началник сектор към СДВП, отдел Пътна полиция в частта, в която на основание чл.178е ЗДвП на Ж. Я. П. от [населено място] е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 лева, като намалява наложената глоба в размер на 50 /петдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.